

Γνώμας ἢ λεπταῖς καὶ λόγους ξυύειμι καὶ με-
 είνωμαι,
 Οἷμα διδάξεν, ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολά-
 ζειν.
 Σξ. Ἰππὸς ἐβίω, ἐν Δί, ὡς ἐμοὶ γε κρείττον
 ἔστιν
 Ἰππὸν ξέφειν τέθρεπτον, ἢ τυπτόμενον ὑπὸ τε-
 βυῶα.
 Φει. Εκεῖσε Δί, ὅθεν ἀπέχισάς με τῷ λόγῳ,
 μέτειμι,
 Καὶ παρῆτ' ἐρήθμαί γε τουτὶ, πᾶσι δ' αὖ ὄντ' ἔτυ-
 πτες;
 Σξ. Εργὸς σ', ὄντων τε καὶ κηδόμενον. Φει. εἶπε
 δή μοι,
 Οὐ καὶ μέγιστος δίκαιόν ἐστιν ὄνοειν ὁμοίως,
 Τύπτειν τ'; ἐπειδή περ τῶν ἐς ὄνοειν, τὸ τυ-
 πτειν;
 Πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα καὶ πληγῶν ἀθῶον
 εἶναι,
 Τοῦ μὲν δὲ μή; καὶ μὴ ἐφω ἐλδύθεός γε κα-
 γώ.
 Κλάσαι πᾶδες, πατέρα Δί οὐ κλάειν δοκεῖς;
 Σξ. τίη δή;
 Φει. Φήσῃς νομίζεσθαι σὺ πατρὸς τῶν ἑσθῶν
 εἶναι;
 Εργὸς δὲ γ' ἀντίποιμ' ἀν', ὡς δὲ παῖδες οἱ γέρον-
 τες.
 Εἰκός δὲ μέλισσα τοῖς γέροντας, ἢ τοῖς νέοις, π
 κλάειν,
 Οσφ περ ὄξαμαρτάνειν ἢ ἦν δίκαιον αὐτοῖς.
 Σξ. Αλλ' οὐδαμῶν νομίζεσθαι τὸν πατέρα τῶ-
 ν πάσαι.
 Φει Δ. Οὐκοῦν ἀνὴρ, ὁ τὸν νόμον θεῖς τοῦτον, ἴσ
 ποπαρῆτον,
 Ωσπερ σὺ καγὼ, καὶ λέγων ἐπειθε τοὺς πα-
 λαμοῖς;
 Ἡτῶν π δὴ τ' ἔξεσι καμοί, καμὸν αὖ τοιοι-
 πόν
 Θεῖνα νόμον τοῖς ἕξι, τοῖς πατέρας ἀπτύ-
 πτειν.
 Οσας δὲ πληγὰς εἴχοντο παρὶν τὸν νόμον τεθῆ-
 ναί,

A *Ei ego sententiis, ac subtilibus assuesco verbis:
 Puto me docturum, quod fas sit, patrem multare
 flagris.*
 ST. *Imò equita, per Iouem. Nam multò satius
 est mihi
 Equum alere quadriugalem, quàm comminui
 vapulantem.*
 PH. *Eg o illuc, unde mihi sermonem abrupsisti,
 reuertar.*
 B *Et primum hoc ex te interrogabo: an nō tu ver-
 berabis
 Olim me puerum? ST. maximè: quia tibi bene
 volebam,
 Et curam tui agebam. PH. cedo nunc mihi: an
 non est perinde
 Equum, ut & ego tibi bene velim, & te ver-
 berem benignè:*
 C *Siquidem bene velle idem quod verberare est?
 Nam quo iure
 Tuum corpus sit liberum lotis, meum non itē sit?
 Equidem & ego natus sum liber: num lacrum ēē
 filij, non
 Laetum et etiam pater? ST. quamobrem? PH.
 num tu lege dices
 Cautum esse, ut pueri solùm vapulent? at ego tibi
 isthuc
 D *Obiecerim, quod vulgus dicit, bis pueri senes
 sunt.
 Tum prater ea senes flere equius est, quàm nos
 puellos,
 Quanto minùs ipsis peccare licet, quàm nobis.
 ST. at isthuc
 Nulla sancitum est lege, ut patrem ferre isthuc
 sit equum.*
 E PH. *An non vir ille, qui primum hanc legē san-
 xisse fertur,
 Itidem homo fuit, qualis ego & tu sumus: & qui
 oratione
 Legem persuasit antiquis? quare non liceat ergo
 Et mihi nouam sancire legem filijs, ut illi
 Suos referiāt patres? nā verbera quacung, nobis
 Illata sunt, priusquā lex daretur ea: omnia ipsis**

Σχόλια. Ως ἡδὺ καμοῖς.] ἔθεσις ἐτέρας διπλῆς
 ἀμοιβαίας ἐκ σίχων ἰαμβικῶν τετραμέτρων καταλι-
 κτικῶν μέων τελευταῖος, πῶ μιντερ ὡσπερ καὶ σὲ τυπλή-
 σω. τί δὴ τῶ φῆς σὺ, ὁ μὲν τοῖς ἐπὶ λαχιδέκατος, τετράμετρος
 ἰαμβικός ἐστιν. ὅπῃ τὰ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκῆα. Κλά-
 σι παῖδες.] τῶ τῶ Ἐλκῆς ἰδὸς Εὐεπίδου, χαίρεις ὄρων
 φῶς, πατέρα Δί οὐ χαίρειν δοκεῖς.
 B I S E T V S. Στρ. τίη δὴ] ἐν τοῖς παλαμοῖς γο-
 λιοῖς ὄρωντο ὄν. εἰ. σίχων τῶν τετράμετρον ἰαμβικόν, διὰ
 ταῦτα. Στρ. τίη δὴ σίχων πλοῖα.] καὶ ἐν τισὶ τῶν πα-
 λαμῶν ἀντιγραφοῦν ταῦτα οὐ γέγραπται, ἀλλ' ὅτι τὸ μέ-
 τρον τῶν τετράμετρον ἰαμβικῶν γραφεται.
 Σχόλια. Δὲ παῖδες οἱ γέροντες] παῖδες τε γὰρ πῶ
 ἀρχαῖοι ἦσαν ἀφρονες, καὶ νῦν ὑπὸ τῶν τῶν ἀπὸ τῶν πα-
 ρατρᾶν ἐπιπέτος αὐτοῖς τοῦ λογισμοῦ, παῖδες εἰσι τῶν πα-
 λιν ληρωῖτες, καὶ Σοφοκλῆς Πηλεῖ. Πηλεῖα τ' Αἰάντων

οἰκουρὸς μόνη γέροντα γὰρ κἀναπαυθεῖω. πάλιν γὰρ
 αὐτὸς παῖς ὁ γηράσκων ἀνὴρ. Ἐθεόπομπος, δὲ παῖδες
 οἱ γέροντες ὄροντο τῶν λόγων, καὶ Πλάτων. ἀρ' ὡς εἶομε δὲ
 γῆμοιτ' ἀν παῖς γέρον. Ἐ Αντιφῶν, γηροτροφία γὰρ πο-
 σέοικε παρὸστροφία. Οσφ περ.] οἱ παῖδες ἔξαμαρ-
 τάνοντες συγγραμῆς μᾶλλον ἀξιοῖ δὲ τὸ νέον τῆς ἡλι-
 κίας, τὸ ἢ ἦτον ἀντὶ τῶν μινδ' ὄλων. Οὐκοῦν ἀνὴρ.] ἐν
 ἡθικῇ ἐρωτήσῃ. Ἡτῶν τί δὴ τ' ἔξεσι καμοί.] ἀντὶ τῶ
 καμοί οὐδὲν ἦτον ἔξεσι τοῦ παλαμῶνομοθέτου. ὅτι
 δέ τιμ' ἔξω νεωτέρων καὶ λέξιν οὕτως. Διπορεῖσι πάντες
 ἐν ταῦτα παρὶ τῶν ἦτον. τὸ ἢ ὡς ἄμα τοιοῦτον ἐστιν. εἰπὼν
 γὰρ, καὶ λέγων ἐπειθε τοὺς παλαμοῦς ἐπὶ ἡθικῶν ἦτον. δὲ
 κινὸς ὡς εἰ καὶ περὶ θεῶν, ἀλλ' ἦτον ἢ ἐγὼ αὐτὸς νῦν. ἐπει-
 δὴ Ἐτῶ δὲ δίκαια καὶ τῶ μιν, λέγων, ὁμοίως νικᾷ. οἱ ἢ τὸ ἦ-
 τον, παρὸς τὸ τί δὴ τῶ σιωπῶντες, ψυχροὶ τινὲς εἰσιν. ἢ
 τὸ ἦτον μὴ παρὸς τι σιωπῶντε, ἀλλὰ μόνον λέγει κατ'